20/03/2022

Πέτρας και Χερρονήσου: Με ποιο τρόπο η Παναγία έγινε η αιτία της δικής μας ανόρθωσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

«Χαίρε ανόρθωσις των ανθρώπων»: Ο στίχος της Β΄ Στάσεως των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο που μας υπενθυμίζει την πτώση του ανθρώπου και με ποιο τρόπο η Παναγία έγινε η αιτία της δικής μας ανορθώσεως

Το απόγευμα της Παρασκευής, 18ης Μαρτίου, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος χοροστάτησε στην Ακολουθία των Β΄ Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μαλίων.

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ανέφερε στο κήρυγμά του προς το ευσεβές εκκλησίασμα: «Η ανθρωπότητα μέσα στην Ιστορία εντοπίζεται στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας. Εξαίχουσα και μοναδική είναι η θέση Της και μέσα στη ζωή της Αγίας μας Εκκλησίας, ιδιαίτερα την κατανυκτική αυτή περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής κατά την οποία οι Πατέρες της Εκκλησίας όρισαν κάθε Παρασκευή να ψάλλεται τμήμα του Ακαθίστου Ύμνου

ιορέσουμε

Στα δεκάδες «Χαίρε» που εκφράζουν την πνευματική αγαλλίαση που προκαλεί στην

ψυχή μας το πρόσωπο της Παναγίας είναι και ο στίχος που ψάλαμε απόψε στη Β΄ Στάση των Χαιρετισμών που λέγει: «Χαίρε ανόρθωσις των ανθρώπων». Η Παναγία μας έγινε η αιτία να ανυψωθεί, να ανορθωθεί το ανθρώπινο γένος. Αυτός ο στίχος μας θυμίζει την πτώση του ανθρώπου και με ποιο τρόπο η Παναγία έγινε η αιτία της δικής μας ανορθώσεως.

Ο άνθρωπος μέσα στο ασφαλές λιμάνι του Παραδείσου, υπέστη το πιο μεγάλο και φοβερό ναυάγιο, το οποίο δεν προκλήθηκε από κανέναν σφοδρό άνεμο ούτε από καμία τρικυμία αλλά εξαιτίας του εγωισμού του και της κακής χρήσεως της ελευθερίας. Βιάστηκε ο πρώτος άνθρωπος να λάβει αγαθά που δεν του ανήκαν, με αποτέλεσμα να χάσει και όλα εκείνα τα οποία θα λάμβανε αργότερα από τον Θεό.

Έτσι επήλθε η πτώση και ακολούθησε η έξωση του ανθρώπου από τον Παράδεισο. Διεκόπη η πορεία του ανθρώπου, που είναι πλασμένος να κοιτάζει ψηλά, προς τον Θεό και απέκτησε πλέον σύντροφο όχι την αρετή αλλά την κακία, έχοντας συνοδοιπόρο την αμαρτία. Εξαιτίας αυτής της μεταστροφής του ανθρώπου άλλαξε η σχέση του με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, τον πλησίον και ο Θεός από Πλάστης, Δημιουργός και Πατέρας έγινε ένας ξένος που προξενεί τον φόβο. Την πτώση αυτή του ανθρώπου ακολούθησαν οι θλίψεις, οι πόνοι, οι ασθένειες. Και είναι αναγκασμένος ο άνθρωπος από τότε να τρώγει τον άρτο με τον κόπο και τον ιδρώτα του προσώπου του. Είναι καταδικασμένος να καταδυναστεύεται από τους ισχυρούς και μεγάλους.

Αυτό συνέβη, αγαπητοί μου, στην όχι και τόσο μακρινή χώρα της Ουκρανίας, η οποία αντιμέτωπη με έναν ανελέητο πόλεμο. Βλέπουμε χιλιάδες ανθρώπους να εξορίζονται από την χώρα τους, από τη γη τους, από την πατρίδα τους και θυμόμαστε τι υπέστη και η δική μας Πατρίδα εκατό χρόνια πριν, όταν ξεριζωθήκαμε από τις αιώνιες εστίες του Ελληνισμού στη Μ. Ασία, στην Καππαδοκία, τον Πόντο και αλλού. Βλέπουμε μικρά παιδιά να σκοτώνονται, βλέπουμε ανθρώπους νεκρούς, άταφους.

Γεννάται το ερώτημα μέσα στην ψυχή μας: Άραγε, τι φταίει και συμβαίνουν όλα αυτά; Η απάντηση είναι στη ματαιοδοξία, στον εγωισμό, στην απληστία και σε όλα εκείνα στα οποία οδηγήθηκε ο άνθρωπος εξαιτίας της απομάκρυνσής του από τον Θεό. Γι’ αυτό οι πτώσεις, η αμαρτία και η σταθερή εμμονή στην αμετανοησία έχουν ως αποτέλεσμα την φθορά και τον θάνατο.

Σε αυτή την τραγική κατάσταση οδήγησε η αμαρτία τον άνθρωπο, αγαπητοί μου αδελφοί. Γι’ αυτό ο Πανάγαθος Θεός έθεσε σε εφαρμογή το απ’ αιώνος μυστήριον, έθεσε σε εφαρμογή το σχέδιό Του για να επαναφέρει τον άθρωπο στη ζωή, πίσω στον Παράδεισο, πίσω στη Βασιλεία των Ουρανών. Και ο Θεός επέλεξε την

Υπεραγία Θεοτόκο να γίνει Μητέρα Του.

Κι Εκείνη έκθαμβη άκουσε το ευαγγελικό μήνυμα, αλλά δεν έμεινε μονάχα στον θαυμασμό και το δέος. Προχώρησε στην υπακοή και την ταπείνωση και μαζί με την αποδοχή του Θελήματος του Θεού, δέχτηκε να κυοφορήσει στα σπλάγχνα Της Εκείνον που θα ανόρθωνε τον άνθρωπο, Εκείνον που θα έσωζε το ανθρώπινο γένος από τις αμαρτίες και τον θάνατο και θα χάριζε την ζωή και την ανάσταση. Η Παναγία μας γεννά τον Λυτρωτή και Σωτήρα του κόσμου. Και λέγει χαρακτηριστικά ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ότι διά της υπακοής και της ταπεινώσεώς Της, ο Θεός έγινε Υιός του ανθρώπου και έκανε τους ανθρώπους υιούς του Θεού.

Η Παναγία άνοιξε και πάλι τον δρόμο που οδηγεί στον Ουρανό. Ανόρθωσε το πεσμένο στην αμαρτία και το θάνατο ανθρώπινο γένος. Η ανόρθωση του ανθρώπου φαίνεται κυρίως στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου γιατί η ζωή Της ήταν ζωή απαλλαγμένη από κάθε κακία, ήταν ζωή που ακούνταν σε κάθε αρετή. Και είχε ψυχή πιο καθαρή από το φως και σώμα πιο λαμπρό από τον ήλιο.

Αυτή τη ζωή καλούμαστε να μιμηθούμε, αγαπητοί μου αδελφοί, όλοι όσοι τιμούμε το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, όλοι όσοι Την μακαρίζουμε, ιδιαιτέρως κατά την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Διότι η περίοδος αυτή είναι μια μεγάλη πνευματική ευκαιρία που κάθε χρόνο μας δίδει η Εκκλησία μας, η οποία μας καλεί με κατάνυξη και συντριβή να εξετάσουμε τον εαυτό μας, να ελέγξουμε τις πράξεις μας, να μετανοήσουμε για τις πτώσεις μας και να αγωνιστούμε για να επιτύχουμε την ανόρθωσή μας, τιμώντας παράλληλα την Παναγία μας που είναι η ανόρθωση των ανθρώπων.

Ο δρόμος και ο αγώνας δεν είναι πάντα εύκολος, αλλά εμείς οι χριστιανοί έχουμε μία μεγάλη Βοηθό και Μητέρα, την Παναγία μας. Ας ατενίσουμε λοιπόν το εικόνισμά της, ας το προσκυνήσουμε και να Την παρακαλέσουμε να μην εγκαταλείψει ποτέ την σκέπη και την προστασία από κανέναν από εμάς, από τα παιδιά μας, από την Πατρίδα μας, από τον κόσμο ολόκληρο και ιδιαιτέρως από τους ανθρώπους που βρίσκονται στη μεγάλη δίνη του πολέμου. Να Την παρακαλέσουμε να μας παρηγορήσει για τις πτώσεις μας και να μας δώσει την δύναμη να βαδίσουμε στην πολυπόθητη Βασιλεία των Ουρανών».